

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

Žalobce:

■ M ■ K ■ narozený dne ■
Bytem ■

Zastoupeného:

Mgr. Martinem Slimákem, advokátem,
sídlo: Lazarská 1719/5, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO: 00025429
sídlo: Vyšehradská 424/16, Praha 2, PSČ 128 10

Jednající:

Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
IČO: 69797111, sídlo: Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 5 730 000,- Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 50 000,- Kč se zákonnými úroky z prodlení ve výši 9,75% ročně z této částky od 13.5.2019 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 5 680 000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 13.5.2019 do zaplacení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 3.300 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu se žalobce domáhal po žalované zaplacení majetkové škody spočívající v ušlém zisku za dobu trestního stíhání v celkové výši 1 230 000,- Kč, ušlého výtěžku do budoucna v důsledku nemožnosti plnit dle uzavřené smlouvy ve výši předpokládané odměny za dobu 5 let ve výši 1 500 000,- Kč a dále náhrady nemajetkové újmy ve výši 3 000 000,- Kč

Shodu s pravopisem potvrzuje Ekrťová Lucie

s příslušenstvím z titulu vydání nezákonného rozhodnutí, usnesení Policie ČR Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odboru závažné hospodářské trestné činnosti, 2. oddělení ze dne 21.7.2014, č. j. [REDAKCE] kterým bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání mimo jiné žalobce z trestných činů porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona a porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona, kterého se měl žalobce dopustit ve spolupachatelství společně spolu s dalšími spoluobviněnými osobami tím, že se jako člen představenstva [REDAKCE] podílel na jednohlasném schválení poskytnutého úvěru společnosti [REDAKCE] který následně nebyl splacen. Trestní stíhání bylo ukončeno jeho zastavením usnesením Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 16.5.2018, č. j. [REDAKCE] které bylo obhájci žalobce doručeno 25.5.2018, a to dle ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu, tedy z důvodu, že skutek není trestným činem. Žalobce hodnotil běh trestního stíhání, když uvedl, že z popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání se za celou dobu trestního stíhání nestalo vůbec nic a skutek nebyl trestným činem podle usnesení o zastavení trestního stíhání a nebyl jím ani v době jeho zahájení. V příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním žalobce dovozoval vznik majetkové škody, když uváděl, že k 31.12.2013 ukončil pracovní poměr v [REDAKCE] a po odchodu do důchodu hodlal pokračovat v aktivním ekonomickém životě, proto s touto bankou uzavřel smlouvu o poradenské činnosti s předpokládaným rozsahem 300 000,- Kč ročně na dobu neurčitou. To vše z důvodu, že záměrem banky bylo využít jeho více jak dvacetileté zkušenosti ve vrcholných funkcích při řešení některých problematik spojených zejména s financováním vývozu se státní podporou a potřebnou úpravou příslušných legislativních pravidel. Žalobce uváděl, že byl spoluautorem zákona [REDAKCE] před jeho přijetím a jeho dalších novelizací tento obhajoval a vysvětloval, o podpoře vývozu přednášel na VŠE či v zahraničí. Dle uvedené smlouvy a na základě objednávek ze strany [REDAKCE] v průběhu prvního pololetí 2014 žalobce poskytl 5 poradenských činností v celkovém rozsahu 95 000,- Kč, uváděl však, že po sdělení obvinění [REDAKCE] přestala využívat jeho služeb s poukazem na nebezpečí medializace spolupráce s obviněnou osobou a do budoucna již žádnou činnost žalobce pro [REDAKCE] nevykonával. Z tohoto důvodu dovozoval vznik ušlého zisku za období trestního stíhání a to za jednotlivé roky 2014 až 2018, kterou vypočítal v celkové výši 1 230 000,- Kč. Dále konstruoval ušlý zisk do budoucna v důsledku nemožnosti plnit dle uzavřené smlouvy jako další odměnu za dalších 5 let činnosti ve výši 1 500 000,- Kč. Žalobce dále žádal nemajetkovou újmu z nezákonného trestního stíhání, když uváděl zásahy do osobnostních sfér v příčinné souvislosti s jeho vedením, a za toto žádal finanční zadostiučinění ve výši 3 000 000,- Kč. Žalobce své nároky na náhradu škody (ušlého zisku) a nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí v trestním řízení uplatnil předběžně u žalované podáním 12.11.2018, ke dni podání žaloby žádost žalobce vyřízena nebyla.

2. Žalovaná jako nespornou skutečnost učinila předběžné uplatnění nároků žalobcem u žalované podáním z 12.11.2018, a to jako nároku na náhradu škody ve smyslu zákona č. 82/98 Sb., v celkové výši 2 730 000,- Kč spočívajícím v ušlém zisku a dále nároku na přiměřené zadostiučinění ve výši 3 000 000,- Kč z titulu nezákonného trestního stíhání. Uvedla, že k projednání žádosti žalobce došlo 8.7.2019, kdy žalovaná konstatovala, že v předmětném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 7 zákona č. 82/98 Sb., požadovaná náhrada škody přiměřeného zadostiučinění však žalobci poskytnuta nebyla. Ušlý zisk nebyl dle názoru žalované prokázán, pokud jde o přiměřené zadostiučinění v penězích, ani toto nebylo žalobci poskytnuto ze strany žalované, neboť žalovaná konstatovala porušení práva shledala formou dostačující. Taktéž vyslovila omluvu. Žalovaná shrnula průběh namítaného řízení, vyjadřovala se k jednotlivým nárokům, které neshledávala důvodnými, když sporovala nárok žalobce na ušlý zisk v žádané výši za dobu vedení trestního stíhání, neboť z rámcové smlouvy nevyplývá ani výše odměny za sjednané služby a nelze bezpečně usuzovat ani o existenci tohoto závazku. Pokud jde o ušlý zisk konstruovaný do budoucna, ani tento neshledala důvodným, když ušlý zisk po skončení trestního stíhání žalobci neušel a nelze jej ani žádat. Stran nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání pak žalovaná shrnula aktuální

judikaturu Nejvyššího soudu, délku trestního stíhání v trvání 3 let a 10 měsíců, s tím, že věc byla projednávána pouze u policejního orgánu, k soudu nedošla. Žalovaná shrnula právní a procesní složitost projednávaného řízení, výslechy množství svědků, obrovské množství listinných důkazů, které bylo nutno nastudovat a taktéž odbornost bankovní a finanční. Pokud jde o zásahy do osobnostních sfér žalobce, uváděla, že žalobce je v rámci předběžného projednání nikterak nedokládal ani nekonkretizoval, proto forma konstatování porušení práva včetně omluvy, byla dle žalované formou dostačující.

3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobce u žalované 12.11.2018, jako nároku na náhradu škody (ušlého zisku) a nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního vedeného proti žalobci u Policie ČR, útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odboru závažné hospodářské trestné činnosti 2. oddělení Praha 7, v řízení vedeném pod č. j. [REDAKCE] v období od 21.7.2014 do 1.6.2018, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o zastavení trestního stíhání v celkové výši 5 730 000,- Kč. Mezi účastníky dále byla učiněna nespornou existence odpovědnostního titulu, tedy nezákonného rozhodnutí v projednávaném řízení, s tím, že tato nezákonnost byla žalovanou konstatována bez poskytnutí finančního plnění.
4. Mezi účastníky zůstalo sporným splnění předpokladů podle zákona č. 82/98 Sb. pro jednotlivá finanční plnění nároků na ušlý zisk a taktéž nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání žalobce. Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování listinnými důkazy, výslechy svědka i účastnickým výsledkem žalobce, ze kterých má za prokázané následující skutečnosti: Z podstatného obsahu spisu Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. [REDAKCE] má soud za zjištěny následující úkony účastníků a soudu v projednávaném řízení: 19. 9. 2012 došlo VSZ v Praze oznámení podle § 158 odst. 1 trestního řádu pro podezření ze spáchání pokračujícího trestného činu zkrasování údajů o stavu hospodaření a jmění podle §254 odst. 1 alinea 2, 4 trestního zákoníku a pro podezření ze spáchání pokračujícího trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 3 trestního zákoníku. 9. 10. 2012 je založen záznam o zahájení úkonů trestního řízení, 21. 7. 2014 usnesení o zahájení trestního stíhání osob obviněných [REDAKCE] L [REDAKCE] P [REDAKCE] obviněného [REDAKCE] M [REDAKCE] K [REDAKCE] [REDAKCE] M [REDAKCE] B [REDAKCE] [REDAKCE] P [REDAKCE] G [REDAKCE] a [REDAKCE] K [REDAKCE] T [REDAKCE] pro spáchání trestných činů porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 a porušování závazných pravidel hospodářského styku podle ustanovení § 127 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, kterých se měli dopustit ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 s tím, že [REDAKCE] P [REDAKCE] G [REDAKCE] jako člen představenstva společnosti [REDAKCE] s ostatními vedený společným záměrem schválit poskytnutí z podpořeného financování i bez splnění zákonných podmínek a opatřit tak neoprávněnou výhodu společnosti [REDAKCE] spočívající v poskytnutí úvěru ve výši 12 000 000 USD, ačkoliv jakožto členové představenstva byli povinni vykonávat svoji působnost s péčí řádného hospodáře, ačkoliv si jakožto členové představenstva společnosti [REDAKCE] byli vědomi toho, že mají povinnost při výkonu této činnosti postupovat obezřetně, ačkoliv si jako členové představenstva [REDAKCE] byli vědomi toho, za jakých zákonných podmínek umožňuje poskytnutí podpořeného financování v rozporu s povinností vykonávat svoji působnost s péčí řádného hospodáře, v rozporu s povinností při výkonu této činnosti postupovat obezřetně a v rozporu s požadavky zákona pojišťování a financování se státní podporou projednali v Praze 13. 10. 2009 na zasedání představenstva [REDAKCE] žádost o poskytnutí podpořeného financování ve věci obchodního případu žadatele o úvěr společnosti [REDAKCE] týkající se financování investice do zahraničí ve výši 12 miliónů USD. Ke dni 13. 12. 2009 částka 209 316 000 Kč na zakoupení 10% podílu společnosti [REDAKCE] společnosti zapsané v Hongkongu a ve společnosti [REDAKCE] společnosti založené v Hongkongu, konkrétně úvěr ve výši 7 903 383 USD na financování akvizice akcií [REDAKCE] a úvěr ve výši 4 096 614 USD na financování

akvizice akcií [redacted] přičemž dlužník z úvěru společnosti [redacted] tyto podíly měla kupovat od svého 100% vlastníka společnosti [redacted] který současně tento úvěr měl ručit a mělo tak jít o financování koupě akcií mezi dvěma subjekty v rámci jedné ekonomicky spjaté skupiny, aniž by však skupina [redacted] analyzována jako celek, namísto toho, aby rozhodli, že nebude poskytnuto podpořené financování pro nesplnění podmínek a žádost zamítli, tak v Praze 13. 10. 2009 na zasedání představenstva [redacted] jednomyslně uvedenou žádost schválili ačkoliv věděli, že tento obchodní případ nesplňoval zákonné požadavky týkající se účelu úvěru, to znamená českého zájmu a délky poskytnutí úvěru, zejména na dobu 3 let stanovené pro poskytnutí podpořené financování, neboť žadatel o úvěr nevyvíjel žádné aktivity na podporu zájmu ČR, realizace výnosů byla předpokládána pouze na dobu cca jednoho roku a skutečným účelem poskytnutí úvěru bylo zajištění finančních prostředků pro původního vlastníka akcií zahraniční společnosti [redacted] ačkoliv jako členové představenstva společnosti [redacted] nevyhodnotili všechna relevantní rizika obchodu a [redacted] tak v důsledku toho postupovala zvýšené riziko nesplacení úvěru a jejich postup jako členů představenstva [redacted] tak nebyl dostatečně obezřetný a obvinění jako členové představenstva [redacted] [redacted] nejednali s péčí řádného hospodáře, v důsledku čehož byla v Praze 22. 12. 2009 mezi [redacted] a společností [redacted] uzavřena smlouva o úvěru č. [redacted] na financování exportu v celkové výši 12 miliónů USD, přičemž dlužník z úvěru společnost [redacted] tyto podíly koupila od svého 100% vlastníka společnosti [redacted] který současně za úvěr podle smlouvy o úvěru výše uvedené ručil a jednalo se tak o financování koupě akcií mezi dvěma subjekty v rámci jedné ekonomicky spjaté skupiny a v důsledku rozhodnutí obviněných umožnila [redacted] společnosti [redacted] na základě žádosti o výplatu, datované ze 7. 1. 2010 jednorázové čerpání dvou úvěrů, přičemž dlužník společnost [redacted] ve dnech 8. 7. 2010 a 10. 1. 2011 uhradil část úroků podle plánovaného splátkového kalendáře a poté [redacted] přistoupila z důvodu porušení smlouvy o úvěru č. [redacted] ze dne 22. 12. 2009 ke zesplatnění úvěru ke dni 13. 6. 2011 v celkové dlužné částce 12 153 773,88 USD a úroků z prodlení podala společnosti [redacted] insolvenční návrh dlužníka soudu, v důsledku čehož byl na majetek společnosti [redacted] prohlášen konkurz a společnosti [redacted] tedy ČR tak obvinění svým jednáním měli způsobit škodu ve výši 12 miliónů USD. 29. 9. 2017 došlo k upozornění na změnu právní kvalifikace a nadále byl skutek posuzován jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 255 odst. 1, 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009. 31. 7. 2014 žalobce podal stížnost, usnesením z 2. 10. 2014 byla stížnost Vrchním státním zastupitelstvím zamítnuta, stížnosti taktéž byly podávány ostatními spoluobviněnými. Ve spise je dále založen protokol o výslechu [redacted] G [redacted] ze 16. 9. 2014, dále ze 4. 9. 2014 vyslechnut obviněný [redacted] M [redacted] B [redacted] a 9. 9. 2014 žalobce, 29. 7. 2014 obviněný L [redacted] P [redacted] 11. 9. 2014 obviněný [redacted] L [redacted] P [redacted] 5. 9. 2014 vyslechnut [redacted] K [redacted] T [redacted]. Dále obsahem trestního spisu jsou protokoly o domovní prohlídce, protokoly o prohlídce jiných prostor a pozemků, dále pracovněprávní dokumenty, týkající se jednotlivých obžalovaných a seznam zaměstnanců [redacted]. Na č. l. 419 je potom založena dohoda o rozvázání pracovního poměru, na č. l. 421 pracovní smlouva a dále ostatní smlouvy, jednak individuální smlouva o mzdě a pracovních podmínkách a další pracovní smlouvy z předcházejících let, konkrétně z 2. 1. 2017, 24. 4. 2009, 1. 6. 2008, 30. 5. 2005 a předchozí pracovní smlouvy s žalobcem sjednané. Dále byli vyslechnuti svědci v říjnu a v listopadu 2014, celkem 11 svědků, dále jsou založeny listinné důkazy, a to ve svazku 8 a 9 na č. l. 849 až 1049 předmětného trestního spisu. Dne 4. 12. 2014 bylo vydáno usnesení o vrácení věcí osobě [redacted] L [redacted] P [redacted] dále jsou založeny ve svazku č. 6 listinné důkazy a protokoly o podaných vysvětleních, ve svazku č. 9. a svazek č. 10 potom obsahuje protokoly o podaných vysvětleních s tím, že následně byl přibrán tlumočnický a předání dokumentů k překladu taktéž následovalo. Došlo k překladu smluv o koupi podílu, k překladu smluv o běžném účtu a dalším překladům založených ve spise. 11. 2. 2014 byl ve věci přibrán znalec z oboru kybernetika, odvětví výpočetní a komunikační technika k posouzení, znalecký posudek z oboru kybernetika potom byl vypracován 18. 4. 2017. Dále je zde žádost o odborné vyjádření ze dne 14. 5. 2014, odborné vyjádření následovalo 16. 6.

2014, a to České národní banky. Ve svazku č. 12 potom jsou uvedeny žádosti o podpořené financování, analýzy úvěrového portfolia, rizika koncentrace, materiály pro jednání představenstva, výpisy, usnesení ze zápisů představenstva, žádost o pojištění úvěru, pojistné smlouvy a další listinné důkazy. Svazek č. 13 potom obsahuje taktéž listinné důkazy a dále jsou tu informace k osobám obžalovaných, taktéž byly zasílány mzdové listy. Taktéž svazek č. 14 samotného trestního spisu obsahuje další listinné důkazy. Ve svazcích č. 15 až 20 – jejich obsahem jsou podpisové archy, č. svazku 16 přílohy ke kontrolnímu protokolu, přílohy k námitkám [redacted] rozhodnutí o námitkách, odvolání [redacted] usnesení Kolegia NKÚ. Ve svazku č. 17 žádosti ke kontrolnímu protokolu, ve svazku č. 18 opět protokoly ke kontrole, rozhodnutí o námitkách a další listinné důkazy. Svazek č. 19 obsahuje materiály doručené od [redacted] H [redacted] a svazek č. 20 materiály doručené od [redacted] H [redacted] taktéž. V dalším spisovém materiálu, konkrétně svazky č. 21 až 29 přílohového spisu jsou obsaženy materiály a listinné důkazy, ve všech těchto svazcích taktéž úřední záznamy k místním šetřením včetně výpisu z obchodního rejstříku ve svazku č. 25 a z katastru nemovitostí. Dále jsou zde obsaženy taktéž osobní výkazy obžalovaných, konkrétně zpráva z místa bydliště i na samotného žalobce z 18. 12. 2014, ze které vyplývá, že nemá záznam v evidenci přestupků na Úřadu městské části Praha 10 a taktéž lustrace u Policie České republiky kdy ze zprávy vyplývá, že žalobce je bez záznamů a taktéž rejstřík trestů, který byl negativní. Následovalo vyrozumění o úkonech, včetně návrhu [redacted] K [redacted] na doplnění vyšetřování před prostudováním spisu, taktéž svazek č. 29 obsahuje vyrozumění o možnosti prostudovat spis a záznamy o prostudování. Následující svazek č. 30 obsahuje zamítnutí návrhu na doplnění vyšetřování ze dne 9. 2. 2015, návrhy na doplnění vyšetřování za obviněného [redacted] R [redacted] V [redacted] částečné odmítnutí návrhu na doplnění vyšetřování ze dne 16. 2. 2015 a doplnění vyšetřování, žádost [redacted] [redacted] přehled auditních akcí 2009, žádost k osobě [redacted] S [redacted] [redacted] následovala svoji odpovědí na tuto výzvu. Dále doplnění vyšetřování, výslech svědka ze 16. 10. 2014, vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis po doplnění vyšetřování a záznam o prostudování spisu po doplnění vyšetřování. Ve svazku je dále taktéž uvedeno odmítnutí návrhu na doplnění vyšetřování v lednu 2015, v únoru 2015 potom prostudování spisu. Svazek č. 31 obsahuje návrh na podání obžaloby, dne 26. 2. 2015 v rozsahu 68 stran, seznam navrhovaných důkazů na dalších 6 stranách, kdy následně [redacted] R [redacted] V [redacted] prostřednictvím svého zástupce podává žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu 27. 2. 2015. V následujícím svazku č. 32 je 21. 8. 2015 podána obžaloba, [redacted] R [redacted] V [redacted] prostřednictvím svého právního zástupce podává návrh na předběžné projednání obžaloby a návrh na zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1, písm. b) trestního řádu, případně § 172 odst. 1 trestního řádu. Následuje žádost o prodloužení lhůty podle § 181 odst. 3 trestního řádu, podává soudkyně s tím, že se jedná o obsáhlou a složitou nevazební věc, týkající se 6 obžalovaných. Spisový materiál obsahuje cca 16 000 listů. Vzhledem k souběžnému vyřizování další agendy senátu 57T, zejména přednostního vyřizování vazeb a starších věcí, nebylo možné předmětný spisový materiál nastudovat a nařídit hlavní líčení a z tohoto důvodu proto žádá o prodloužení lhůty o 5 měsíců do 21. 4. 2016. Ve spise je dále založen souhlas místopředsedy soudu, hlavní líčení je nařízeno na dny 15. 2. a 16. 2. 2017, 7. 2. 2017 je zaslán originální rozhodčí nález ve sporu [redacted] proti [redacted] ze dne 15. 12. 2016. 13. 2. 2017 bere státní zástupce obžalobu zpět vzhledem k nově zjištěným skutečnostem, odvoláno je hlavní líčení z 14. 2. 2017. Dále svazek č. 33 obsahuje listinné důkazy, svazek č. 34 protokol o výslechu znalce z 18. 9. 2017, stížnost na postup policejního orgánu, výslech znalce, rozhodnutí o stížnosti ze dne 5. 10. 2017 a úřední záznamy o podaném vysvětlení z července a srpna roku 2017. Svazek č. 35 obsahuje žádosti podle § 8 odst. 1 trestního řádu a dále svazek č. 36 osobní výkazy a návrh na zastavení trestního stíhání, konkrétně osobní výkazy obžalovaných, ze kterých mj. vyplývá k osobě žalobce opět založená zpráva z místa bydliště z 27. 11. 2017, kdy je evidován jeden spor majitelů psů z roku 2012, konkrétně přestupek proti občanskému soužití, pokud jde o rejstřík trestů, tento vychází negativně a taktéž potom sdělení Policie České republiky ohledně případného žalobcova záznamu. Následuje návrh na zastavení trestního stíhání, týkající se žalobce, podaný 2. 11. 2017 jeho obhájcem. Svazek č. 37 obsahuje upozornění na možnost prostudovat spis. Následně odmítnutí návrhu na doplnění dokazování a jsou zde uvedeny další

písemnosti, a to konkrétně usnesení o zastavení trestního stíhání, které se týká mj. i současného žalobce s odůvodněním, že skutek není trestným činem a není důvod pro postoupení věci.

5. Z rámcové smlouvy o poskytování konzultační a poradenské činnosti, včetně příloh č. 1 a 2 uzavřené mezi [REDAKCE] a žalobcem dne 1.1.2014 má soud za zjištěno, že pod článkem I. odst. 1 se poskytovatel (žalobce) zavázal pro členy představenstva [REDAKCE] poskytovat poradenské a konzultační služby týkající se zejména spolupráce při přípravě koncepčního strategického materiálu, spolupráce při implementaci schválené strategie finančního řízení, posuzování materiálu předkládaných externím orgánům a akcionářům s případnou účastí na jednáních s nimi, spolupráci při realizaci zásad finančního řízení v [REDAKCE] posouzení variant účetní uzávěrky, koordinace případné novelizace zákona č. 58/95 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, spolupráci při přípravě veřejné výroční zprávy. Za předmět smlouvy dle odst. 1 náleží poskytovateli cena stanovená na základě článku III. této smlouvy a sjednaná v příslušné objednávce vystavené [REDAKCE]. Cena, platební podmínky a vybavení byly stanoveny v článku III. odst. 1 a následujících smlouvy, když za plnění předmětu ze smlouvy dle článku I. odst. 1 této smlouvy se [REDAKCE] zavázala hradit poskytovateli cenu, která bude sjednána v příslušné objednávce s tím, že její výše bude závislá na obtížnosti a rozsahu plnění ze strany poskytovatele. V článku IV. odst. 1, byla sjednána smlouva na dobu neurčitou s nabytím platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu oběma smluvními stranami. Příloha č. 1 pak obsahovala vzor objednávky k rámcové smlouvě o poskytování konzultační a poradenské činnosti a příloha č. 2 vzor faktury k objednávce. Z objednávky k rámcové smlouvě o poskytování konzultační a poradenské činnosti č. 78/2014 vystavené [REDAKCE] žalobci, má soud za zjištěno, že dne 2.4.2014 byla vystavena objednávka s jejím předmětem zde uvedeným (sestavujícím se ze 4. okruhů spolupráce), s termínem plnění duben až prosinec roku 2014 při celkové ceně sazby 1 000,- Kč za hodinu, s tím, že celková roční částka nesmí překročit částku 300 000,- Kč.
6. Z čestného prohlášení [REDAKCE] V [REDAKCE] P [REDAKCE] z 10.10.2019 má soud za zjištěno, že žalobce absolvoval v roce 2010 a později několik přednášek a seminářů na Vysoké škole ekonomické na téma „[REDAKCE]“, když jeho přednášky měly dobrou odbornou úroveň a byly poutavě zpracovány. Potvrzoval kladný ohlas mezi pedagogy a studenty a vhodný doplněk přednášek žalobce k teoretickým znalostem studentů. Z vyjádření [REDAKCE] J [REDAKCE] T [REDAKCE] bývalého generálního ředitele [REDAKCE] a výkonného ředitele [REDAKCE] asociace CR z 10.10.2019, má soud za zjištěno, že žalobce pracoval ve vrcholných orgánech banky v [REDAKCE] od jejího vzniku v roce 1994 až do odchodu do důchodu na konci roku 2013, významně se podílel na jejím založení, na zpracování základních dokumentů, včetně jejích stanov a na přípravě základních zákonných dokumentů (zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a navazujících vyhlášek Ministerstva financí č. 278/98 Sb. i jejich dalších novel) zúčastňoval se jejich projednávání s centrálními orgány i v zákonodárných sborech. Taktéž se podílel na úpravách a zdokonalování systému státní podpory vývozu a rozvoje spolupráce s komerčními bankami. Zúčastňoval se taktéž zahraničních seminářů, kde byly diskutovány možnosti dalšího rozvoje podpory vývozu v mezinárodním měřítku. Dále uváděl, že se žalobce podílel na přípravě příslušných proexportních strategií České republiky schvalovaných vládou ČR, zúčastňoval se doprovodných podnikatelských misí, při zahraničních cestách prezidenta nebo předsedy vlády České republiky, seznamoval se se zahraničními partnery a napomáhal tuzemským vývozcům lépe obstát v zahraniční konkurenci a pronikat na mezinárodní trhy. Potvrzoval dále jeho odbornost, když v odborných kruzích je žalobce považován za odborníka, který dobře ovládá bankovní problematiku zejména se zaměřením na nástroje státní podpory vývozu. Z vyjádření [REDAKCE] L [REDAKCE] V [REDAKCE] bývalého místopředsedy představenstva a náměstka generálního ředitele [REDAKCE] z 13.10.2019 má soud za zjištěno, že tento potvrzoval, že na základě vlastního rozhodnutí žalobce ukončil ve funkci člena představenstva a náměstka generálního ředitele svou dlouholetou činnost v [REDAKCE] když se podílel na jejím vzniku v roce 1994 a po celou dobu působil ve vrcholných funkcích a orgánech banky, včetně předsedy představenstva a v pozici pověřeného řízením banky po odvolání jejího generálního ředitele. Potvrzoval jeho dlouholeté zkušenosti v bankovníctví,

s přípravou legislativních norem a prepisů, znalostí systému státní podpory vývozu a mezinárodních souvislostí, jakož i znalostí praktické činnosti banky. Dále potvrzoval, že [REDACTED] se rozhodla využít jeho potenciál při dalším rozvoji banky i formou externího poradenství, tedy potvrzoval následně uzavření dne 1.1.2014 rámcové smlouvy o poskytování konzultační a poradenské činnosti s tím, že plnění se uskuteční na základě objednávek banky s rozsahem cca 300 000,- Kč ročně. Spolupráce se předpokládala dlouhodobá a smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou. Uváděl dále, že v průběhu prvního pololetí roku 2014 byla smlouva postupně naplňována na základě požadavků a objednávek [REDACTED] na základě okolností, kterými bylo zahájeno trestní řízení, spolupráce byla z reputačních důvodů ohrožující banku následně přerušena. Z vyjádření [REDACTED] K [REDACTED] B [REDACTED] z 15.5.2019, bývalého předsedy představenstva a generálního ředitelství [REDACTED] má soud za zjištěno, že tento opět potvrzoval uzavření 1.1.2014 rámcové smlouvy o poskytování konzultační a poradenské činnosti s žalobcem, který do konce roku 2013 v ní pracoval jako člen představenstva a náměstek generálního ředitele. Uváděl záměr smlouvy, a to využít jeho dlouholeté zkušenosti v bankovníctví, státní podpore vývozu i mezinárodních vazeb, neboť se podílel na založení banky v roce 1995 včetně přípravy základních dokumentů a zákona č. 58/95 Sb. Potvrzoval spolupráci, která úspěšně probíhala v prvním pololetí roku 2014. Uváděl, že následně po oznámení, že byl žalobce obviněn Policí ČR ze spáchání trestného činu, již nebylo pro banku přijatelné, zejména z reputačních důvodů, v této spolupráci až do vyřešení případu pokračovat. Z čestného prohlášení [REDACTED] V [REDACTED] P [REDACTED] předsedy představenstva [REDACTED] a.s. z 16.10.2019 má soud za zjištěno, že tento potvrzoval, že po ukončení činnosti žalobce ve funkci náměstka generálního ředitele [REDACTED] předpokládali využití jeho dlouholetých znalostí v této problematice formou externího poradenství při úpravách a zdokonalování systému financování vývozu se státní podporou z hlediska potřeb vývozců, po zahájení trestního stíhání od této možnosti následně upustili, neboť by se v převážné míře jednalo o jednání s centrálními orgány či bankovními institucemi, což vzhledem k nastalým okolnostem nebylo vhodné.

7. Z článku uveřejněného na webových stránkách www.echo24.cz „ [REDACTED] [REDACTED]“ z 11.11.2014 má soud za zjištěno, že trestní stíhání, mj. žalobce, bylo medializováno, v tomto článku byl vedle L [REDACTED] P [REDACTED] M [REDACTED] B [REDACTED] a P [REDACTED] G [REDACTED] a K [REDACTED] T [REDACTED] taktéž žalobce jmenovitě uveden. Z článku „ [REDACTED] [REDACTED]“ z 29.5.2018 uveřejněného na www.zpravy.idnes.cz má soud za prokázáno opětovnou medializaci trestního stíhání žalobce s uvedením jeho jména v tomto článku, z článku „ [REDACTED] [REDACTED]“ z 29.5.2018 uveřejněného na www.zpravy.tiscali.cz má soud za zjištěno, že i v tomto článku došlo k medializaci trestního stíhání s uvedením jména pana žalobce.
8. Ze svědeckého výslechu [REDACTED] K [REDACTED] B [REDACTED] má soud za zjištěno, že žalobce střídal ve funkci poté, co on odešel do řádného důchodu, a on se stal náměstkem zodpovědným za finanční řízení a členem představenstva [REDACTED]. Pokud jde o datum k 1.1.2014, svědek potvrdil, že se stal náměstkem zodpovědným za finanční řízení a členem představenstva [REDACTED] poté, co asi po dvou až třech měsících jako zaměstnanec přebíral agendu od žalobce, neboť byl plánovaný jeho odchod do důchodu. Potvrdil, že žalobce v této funkci byl po celou dobu existence [REDACTED] tzn. od roku 1995 do jeho důchodového věku, tedy měl dlouholeté zkušenosti právě s fungováním [REDACTED] zejména finančního řízení. Svědek potvrdil, že ví o podpisu a rámcovém obsahu předmětné rámcové smlouvy o poskytování konzultační a poradenské činnosti uzavřené s žalobcem, s tím, že potvrdil její ukončení v polovině roku 2014, poté, co v médiích proběhla informace, že bývalé představenstvo [REDACTED] bylo viněno z některých obchodních kauz, které nedopadly dobře, tedy na základě negativních mediálních informací se představenstvo [REDACTED] a jeho osoba rozhodli, že bude lepší smlouvu vypovědět. Důvod výpovědi byl, že nechtěli, aby padl špatný stín na [REDACTED] K výpovědi mělo dojít v měsících května či června roku 2014. Taktéž svědek potvrdil, že následná spolupráce po ukončení trestního stíhání již navázána nebyla, potvrdil, že s ohledem na trvání trestního stíhání v trvání několika let následně již nebyla žádná poradenská smlouva s žádným

z externích poradců následně obnovena. S ohledem na negativní medializaci kauz a statutárních představitelů banky a předchozího vedení i po ukončení trestního stíhání nebyl důvod, aby s žalobcem, či případně s jinými externími poradci, byla spolupráce znovu navázána. Potvrdil, že vedení [REDAKCE] se rozhodlo okolo poloviny roku 2014 k ukončení externích smluv se všemi poradci, kterých bylo 5 či 6, tedy nikoliv pouze s žalobcem. K ukončení došlo jednostranným aktem, tedy v průběhu roku 2014 byly ukončeny všechny poradenské smlouvy s externími poradci [REDAKCE] kompletně. Pokud jde o důvod ukončení spolupráce konkrétně s žalobcem, svědek potvrdil, že trestní stíhání bylo pouze spouštěč, následně chtěli zachránit reputaci [REDAKCE] proto byly kompletně smlouvy ukončeny. Taktéž svědek potvrdil, že pravděpodobně by došlo k ukončení spolupráce s žalobcem tak jako tak, i nebýt nezákonného trestného stíhání jeho osoby. Připustil však, že kdyby žádná negativní medializace za bývalým vedením [REDAKCE] nenastala, bylo by možné ve spolupráci pokračovat. Toto však považoval za fabulaci. Pokud jde o trvání uzavřené smlouvy s žalobcem, uváděl původní neformální dohodu s žalobcem s tím, že smlouva měla trvat minimálně 1 rok, zhruba poté, co odešel do důchodu a svědek přebíral funkci. I tak někdy na konci roku 2014 či počátkem roku 2015 svědek připustil, že by žalobce požádal o ukončení smlouvy bez ohledu na skutečnost, jak by situace dopadla s ostatními poradci. Svědek se dále vyjadřoval k zásahům do osobnostních sfér žalobce v příčinné souvislosti s vedením trestného stíhání, když připustil možné zásahy do cti a pověsti žalobce s ohledem na jeho vedoucí funkci a následné obvinění, taktéž uváděl, že od kolegů ví, že žalobce prožíval trauma či psychickou újmu. Konkrétně od žalobce nikdy žádné stížnosti neslyšel, žalobce si mu nestěžoval. Svědek potvrdil, že neví o žádných jiných obchodních aktivitách žalobce po jeho odchodu do důchodu, neboť tento uváděl, že si důchod bude užívat. Svědek potvrdil, že ač smlouva rámcová byla s žalobcem uzavírána na dobu neurčitou, předpoklad byl takový, že bude sdílena pouze po dobu 1 roku a následně ukončena poté, co sám svědek pronikne do funkcí a získá všechny informace od žalobce. Taktéž svědek předpokládal, že výpověď smlouvy byla podána písemně, avšak konkrétní důkaz k tomu nedoložil. Svědek připustil, že s generálním ředitelem K [REDAKCE] žalobce hovořil o širší možnosti spolupráce a poradenství při přípravě novely zákonů při přípravě změny systému státní podpory, konkrétní podrobnosti však neznal. Pokud jde o odbornost žalobce, svědek potvrdil, že byl bezesporu odborníkem, když většinu profesní kariéry strávil v podpoře exportu, byl při zrodu zákona [REDAKCE] a nejdéle sloužícím členem [REDAKCE] od jejího začátku do jeho odchodu do důchodu. Vážil si jej jako bankéře, finančníka, odborníka, z tohoto důvodu mu smlouvu o poradenských službách nabídl. Připustil, že pokud jde o trestní stíhání, toto se netýkalo pouze žalobce, ale dopadlo plošně na všech 5 členů představenstva, připustil možnost mediálního a odborného problému v souvislosti s jeho vedením, s tím, že však nebylo uvažováno o presumpci nevinny, postačil pouze negativní článek v novinách a toto stačilo k následnému přerušení spolupráce.

9. Z účastnického výslechu žalobce má soud za zjištěno, že tento spoluzakládal banku, trestní stíhání jej dle jeho výpovědi velice zasáhlo, když uváděl svůj profesní vývoj a následné zahájení trestního stíhání, které zbytečně pokračovalo a nemělo vůbec začít. Uváděl zmatečnost trestního stíhání, která spočívala i v tom, že byla neustále několikrát měněna právní kvalifikace skutku, měněna výše škody i okruh poškozených. Uváděl, že se [REDAKCE] vůbec ani k okruhu poškozených nepřihlásila, neboť věděla již od počátku, že žádná škoda jí způsobena nebyla a úvěr byl řádně zpracován. Celé trestní stíhání považoval za frašku, která zničila život 5 lidem, ale i jejich rodinám, s tím, že kromě dojmu zmatečnosti a neodbornosti u něj převažoval taktéž dojem jeho jednostranné účelovosti ve snaze se zřejmě zviditelnit a pokusit se ukázat, jak orgány činné v trestním řízení bojují proti korupci a proti utrácení veřejných peněz. Uváděl, že byl odvolán v říjnu roku 2013 po určitém nátlaku, když proběhly první zprávy o podání trestního oznámení a začalo policejní vyšetřování v bance, i když již uvažoval o svém odchodu do důchodu, ale uváděl, že nechtěl odejít již ke konci roku 2013, ačkoliv mu toto bylo následně doporučeno, že by to bylo dobré. Následně byl dozorčí radou v roce 2013 odvolán s tím, že mu bylo nabídnuto, že může dále fungovat jakožto externí poradce s ohledem na jeho zkušenosti. Uváděl následnou pomoc při přípravě novely zákona č. [REDAKCE] [REDAKCE] když se začalo uvažovat i o změně systému státní podpory vývozu, a uváděl, že

tato spolupráce neměla být pouze po dobu 1 roku, jak uváděl svědek B. I přes svůj odchod do důchodu chtěl však aktivně pracovat a podílet se na rozvíjení systému státní podpory vývozu, k čemuž mělo sloužit nahrazení jeho poradenské činnosti v bance smlouvou o poradenské činnosti. Uváděl následně poškození reputace s ohledem na trestní stíhání, s tím, že mu bylo znemožněno následně vystupovat při projednávání se státními úřady, taktéž uváděl, že s ním přestala komunikovat Vysoká škola ekonomická, kde přednášel. Konkrétně se nikdy důvody zanechání spolupráce s ním nedozvěděl. Uváděl, že byl odvržen odbornou komunitou finančnictví a bankovníctví, která se začala bát a nechtěla být spojována s jeho osobou. Neustále musel vysvětlovat, že nic neudělal, nic neukradl, že se vše vysvětlí. Taktéž uváděl zásahy do svého rodinného života, když rodina byl vyděšená, měla obavy ohledně budoucnosti. Žalobce sám uváděl, že měl problémy jezdit autem, byl nesoustředěný, o kauze se dozvěděla taktéž jeho maminka, která byla z celého vedení trestního řízení velmi vyděšená. Na malém městě se nezbavil nálepky zloděje, když tato mu nadále zůstala. Především pak uváděl zpochybnění jeho odbornosti v obžalobě státním zástupcem, která se ho nejvíce dotkla. Celé trestní stíhání pak uváděl jako nepřiměřeně dlouhé s ohledem na skutečnost, že investice v zahraničí patřila k úplně nejjednodušším obchodním případům, které schválila, celý případ byl nekomplikovaný a až banální, podklady, které byly v rámci trestního řízení zjišťovány, byly nesystémově označené a zakládáné, výslechy svědků pak byly prováděny nadbytečně, když tyto neměly s obchodním případem ničeho společného. Sporoval potom jakékoliv obdržení omluvy od strany žalované v rámci předběžného projednání nároku, když uváděl, že omluvu od úředníka žádnou nežadá, taktéž potvrdil, že neví nic o výpovědi rámcové smlouvy, neboť tuto neobdržel, a uváděl následný ušlý zisk v souvislosti s jeho odvoláním z funkce cca 28 měsíců před ukončením jeho funkčního období a tedy následnou ztrátu na výdělků. Po zahájení trestního stíhání pak uváděl ukončení spolupráce konkludentně, když s ním již nikdo nemluvil ani mu neposlal žádnou objednávku a vůbec s ním nikdo nekomunikoval. Příčinnou souvislost tedy jednoznačně dovozoval se zahájením trestního stíhání, když ze strany banky mu nikdo ukončení spolupráce nikterak nezdůvodnil a nepotvrdil. K dotazu soudu nedovedl potvrdit, kdo za jeho osobu případně projednával novelu zákona č. , když uváděl, že tato měla být započata ve druhém pololetí roku 2014, mělo jít o hlavní obsah jeho činnosti, kde měl podávat písemná stanoviska a zúčastňovat se jednání s ústředními orgány, k tomu však následně nedošlo. Po ukončení trestního stíhání již nesebral odvahu se zpátky do společnosti vrátit a případně navázat k další spolupráci. Pokud jde o zdravotní problémy, uváděl běžné poruchy spánku, lékařskou pomoc nemusel vyhledat. Uváděl dále, že byl dříve velmi společenským, v důsledku trestního stíhání se z něj stal introvert, když již nemá žádnou chuť ani náladu se zapojit do dalších obchodních aktivit a navázat na původní spolupráci. Jako další zásah do svých osobnostních sfér uvedl nutnost odběru DNA vzorku, když však uváděl, že po ukončení trestního stíhání požádal Policii ČR o zlikvidování daktyloskopických vzorků a ostatních vzorků, které mu byly odebrány.

10. Soud zamítl další návrhy na doplnění dokazování listinnými důkazy založenými v průběhu řízení, případně označenými ze strany účastníků, pro nadbytečnost a neekonomičnost řízení, a to především stanovami knihou produktů usnesením z insolvenčních řízení, usnesením o zamítnutí stížnosti, sdělení zápisem ze zasedání a odborným posudkem , když pro posouzení předmětných nároků se tyto listinné důkazy jeví nadbytečnými a neekonomickými a na základě již provedeného dokazování lze dospět ke skutkovému stavu věci a věc rozhodnout.
11. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav věci: Proti žalobci bylo dne 21.7.2014 zahájeno trestní stíhání usnesením Police ČR, útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odborem závažné hospodářské trestné činnosti, 2. oddělení č. j. dle ust. § 160 odst. 1 trestního řádu pro spáchání trestných činů porušování povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 255 odst. 1, 3 trestního zákona a porušování závazných pravidel hospodářského styku podle ustanovení § 127

odst. 1 trestního zákona, kterého se měl žalobce dopustit ve spolupachatelství spolu s dalšími spoluobviněnými osobami. Trestní stíhání žalobce bylo zastaveno usnesením Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 16.5.2018 č. j. [REDAKCE] dne 25.5.2018 s právní mocí dne 1.6.2018 dle § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu, tedy z důvodu, že skutek není trestným činem. Žalobce u žalované uplatnil svůj nárok na ušlý zisk a náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání 12.11.2018. Stanoviskem z 8.7.2019 došlo ke konstataci nezákonného rozhodnutí žalovanou bez poskytnutí finančního plnění na jakýkoliv z žádaných nároků. Žalobce byl ve funkci náměstka zodpovědného za finanční řízení a členem představenstva [REDAKCE] od počátku vzniku [REDAKCE] tedy od roku 1994 do 31.12.2013, kdy odešel do důchodu. 1.1.2014 byla s žalobcem, jakožto poskytovatelem, a [REDAKCE] uzavřena rámcová smlouva o poskytování konzultační a poradenské činnosti na dobu neurčitou, jejímž předmětem bylo poskytování poradenské a konzultační činnosti na základě jednotlivých objednávek vystavených [REDAKCE] 2.4.2014 byla žalobci vystavena jedna objednávka č. [REDAKCE] na částku 1 000,- Kč/hodinu s fakturací měsíčně dle přiloženého časového plnění, s tím, že roční částka neměla překročit částku 300 000,- Kč s termínem plnění duben až prosinec roku 2014. V průběhu trestního stíhání došlo k zásahům do osobnostních sfér žalobce v rovině poškození ctí a pověsti žalobce, trestní stíhání bylo medializováno, trestní stíhání nesla těžce i širší rodina žalobce.

12. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady číslo 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
13. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním.
14. Podle § 7 OdpŠk odst. 1 právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
15. Podle § 8 odst. OdpŠk, 1 nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
16. Podle § 30 OdpŠk náhrada ušlého zisku se poskytuje v prokázané výši; není-li to možné, pak za každý započatý den výkonu vazby, trestu odnětí svobody, ochranné výchovy a zabezpečovací detence nebo ochranného léčení náleží poškozenému náhrada ušlého zisku ve výši 170,- Kč.
17. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním způsobem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
18. Po právní stránce soud předmětnou věc posoudil podle ustanovení § 1 odst. 1, § 5 písm. a), § 8, §30, § 31a OdpŠk, když se žalobce po žalované domáhal třech nároků, z toho dvou nároků na zaplacení ušlého zisku v celkové výši 2 730 000,- Kč a náhrady nemajetkové újmy ve výši 3 000 000,- Kč z titulu nezákonného trestního stíhání vedeného proti žalobci Policíí ČR, v období od 21.7.2014 do 25.5.2018 (resp. 1.6.2018), tedy po dobu **3 let a 10 měsíců**. To vše za situace, kdy žalobce uplatnil

své nároky předběžně u žalované žádostí dne 12.11.2018, a k projednání žádosti žalovanou došlo 8.7.2019, kdy žalovaná konstatovala, že v předmětném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu §7 OdpŠk, požadovaná náhrada škody a přiměřeného zadostiučinění však žalobci poskytnuta nebyla. V řízení tak bylo prokázáno, že žalobce postupem dle § 14 odst. 1, 3 OdpŠk u žalované předběžně své nároky uplatnil, a proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).

19. Soud zkoumal, zda v daném případě jsou splněny tři základní podmínky pro odpovědnost státu za škodu a nemajetkovou újmu tak, jak je žalobce žádal, a to existence odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše újem, když existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána a důkazní břemeno pak leží na žalobci.
20. V řízení bylo prokázáno, že proti žalobci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž je usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 21.7.2014, kterým bylo dle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání mj. žalobce pro spáchání trestných činů porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona a porušování závazných pravidel hospodářského styku dle § 127 odst. 1 trestního zákona, když v projednávaném případě bylo trestní stíhání žalobce zastaveno usnesením Vrchního státního zastupitelství z 16.5.2018 č. j. [REDAKCE] ve smyslu § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu, které nabylo právní moci 1.6.2018.
21. Pokud jde o nárok na náhradu škody spočívající v **ušlém zisku**, soud uvádí, že při existenci odpovědnostního titulu, který byl prokázán v projednávaném řízení, neshledal kumulativní splnění dvou dalších základních podmínek, a to existenci příčinné souvislosti a vzniku ušlého zisku. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že žalobce ke dni 31.12.2013 odešel do důchodu, svědek [REDAKCE] K [REDAKCE] B [REDAKCE] pak v rámci své svědecké výpovědi uvedl (ve shodě s listinnými důkazy - čestnými prohlášeními vydanými dalšími spolupracovníky žalobce) plánovanost odchodu do důchodu, a nebyly potvrzeny skutečnosti ohledně předčasného odvolání žalobce z jím vykonávaných funkcí tak, jak žalobce uváděl ve svém účastnickém výslechu. I kdyby k tomu však došlo, není na místě shledání příčinné souvislosti mezi ukončením funkce žalobce, ve které pobýval, a to náměstka zodpovědného za finanční řízení a člena představenstva [REDAKCE] s vedením trestního řízení, když absentuje především souvislost časová, když k zahájení trestního stíhání došlo až 21.7.2014. Případné dřívější průběh úkonů trestního řízení pak na předmětný odchod žalobce nemůže mít žádný vliv, neboť odpovědnostním titulem je právě shora uvedené usnesení o zahájení trestního stíhání.
22. Žalobce konstruoval vznik ušlého zisku v částce 1 230 000,- Kč, jakožto jedné z dílčích položek nároků, a to za období vedení trestního stíhání od roku 2014 do roku 2018, konkrétně za rok 2014 v částce 205 000,- Kč, za rok 2015 až 2017 v částkách 300 000,- Kč za každý rok a v částce 125 000,- Kč za rok 2008 (za období od ledna do května roku 2018). Svůj nárok koncipoval tak, že nebyt nezákonného trestního stíhání, došlo by k plnému naplnění rámcové smlouvy o poskytování konzultační a poradenské činnosti uzavřené mezi ním a [REDAKCE] dne 1.1.2014 na dobu neurčitou, když vyšší roční odměny odvozoval od jediné z doložených objednávek č. [REDAKCE] ze dne 2.4.2014, kterou mu byly zadány práce na základě předmětné smlouvy, s tím, že roční částka nepřekročí částku 300 000,- Kč. Z této objednávky pak dovozoval, že i každá další objednávka v dalších letech by byla bývala dosáhla částky 300 000,- Kč ročně a žalobce by za jednotlivé roky vedení trestního stíhání této částky na základě předmětné smlouvy dosahoval. Tato skutečnost však je skutečností pouze hypotetickou, nikoliv podloženou, navíc vyvrácenou svědeckou výpovědí [REDAKCE] B [REDAKCE]. Tento potvrdil, že ačkoliv rámcová smlouva s žalobcem byla uzavřena na dobu neurčitou, potvrdil jednak její výpověď již v půlce roku 2014, s tím, že taktéž potvrdil, že došlo k výpovědi i ostatních rámcových smluv uzavřených s ostatními externími poradci, tedy se předmětné netýkalo pouze žalobce, a to v důsledku negativní medializace, s tím, že tento svědek potvrdil, že i nebyt nezákonného trestního stíhání, jakožto základního odpovědnostního titulu v tomto řízení, k

ukončení smlouvy by s žalobcem nepochybně nejpozději na sklonku roku 2014 došlo. Tuto skutečnost především odůvodňoval svým uvedením do funkce za žalobce a nutnou spoluprací na počátku svého působení v této funkci, a především i okolností rámcového ukončení všech těchto smluv s externími poradci. Svědek tedy vyvrátil, že by k ukončení spolupráce došlo jediné a pouze v důsledku vedení nezákonného trestního stíhání proti žalobci, když sporoval možnost zadání dalších objednávek, případně spolupráci i v dalších letech. Žalobce pak na podporu svých tvrzení ohledně dosahování předmětného zisku v uvedené výši i v dalších letech ničeho dalšího netvrdil ani neprokazoval.

23. Pokud jde o ušlý zisk ve výši 1 500 000,- Kč konstruovaný jakožto další ušlý zisk do budoucna v důsledku nemožnosti plnění z uzavřené smlouvy za dalších 5 let, tento žalobci ani v době podání žaloby ještě vzniknout nemohl, navíc je taktéž shodně jako předchozí nárok nárokem hypotetickým. I u něj pak absentuje existence příčinné souvislosti s předmětným zahájením trestního stíhání žalobce, tedy nezákonným rozhodnutím, jde proto shodně jako v případě shora uvedeném o nárok nedůvodný.
24. Pokud jde o nárok na **zadostiučinění za nemajetkovou újmu**, kterou žalobce požadoval ve výši 3 000 000,- Kč, spočívající především v tvrzených zásazích do jeho osobnostních sfér v příčinné souvislosti s vedením trestního stíhání, zde soud uvádí, že je na místě vycházet z aktuální judikatury Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2813/2011. Soud zvažoval povahu trestní věci, délku trestního řízení a následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby a taktéž okolnosti vzniku újmy a odškodnění poskytnuté v obdobných případech. Pokud jde o povahu trestní věci, žalobce byl stíhán za trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona a porušování závazných pravidel hospodářského styku dle ustanovení § 127 odst. 1 trestního zákona účinných do 31.12.2009, ve spolupachatelství, když trestná činnost byla spojována s pochybením žalobce v profesní oblasti a měla mít za následek vznik značné škody. Lze pak dospět k vyšší intenzitě zásahů do osobnostních sfér, které žalobci hrozily a které následně vznikly, a to s ohledem na ohrožení vyšším trestem odnětí svobody v trvání až 8 let, za situace, kdy trestní stíhání bylo zastaveno z druhého nejpříznivějšího důvodu, tedy skutek, z něhož byl žalobce obviněn, nebyl trestným činem (nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 590/08, rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 4280/2011). Pokud jde o trvání trestního stíhání, toto trvalo od 21.7.2014 do 16.5.2018 resp. 1.6.2018, tedy po dobu 3 let a 10 měsíců, když délka s ohledem na složitost věci se s ohledem na činnost orgánů činných v trestním řízení, které se musí zabývat činností i [REDAKCE] a.s. se specifickými pravidly pro poskytování úvěru touto institucí a vnitřními předpisy bankovního sektoru, jeví dobou nikoliv nutně nepřiměřeně dlouhou. Co se týká zásahů do osobnostních sfér žalobce, tyto byly prokázány pouze částečně, když lze přisvědčit žalobci, že právě vedení trestního řízení spočívající ve shora uvedené skutkové podstatě, která mu byla kladena za vinu, ohrožení trestem odnětí svobody na delší dobu až 8 let, i za situace, že žalobce byl do té doby osobou bezúhonnou, se negativně promítlo do nejistoty ohledně výsledku trestního stíhání a do zásahů, kterým žalobce v průběhu vedení trestního stíhání čelil. Žalobce popisoval nespavost, nejistotu ohledně výsledku trestního řízení, nejistotu taktéž celé rodiny, která s žalobcem trestní stíhání prožívala, včetně jeho [REDAKCE] maminky, která taktéž se s ním nemohla vyrovnat. Je pak zřejmé, že žalobce do určité míry vedle očekávané a pochopitelné nejistoty a nervozity, které se promítly do vztahu s rodinou a nejbližším okolím, taktéž prožíval nepříjemné prožitky s ohledem na medializaci případu, a taktéž zásahy do své dobré pověsti v místě bydliště a především pak v rovině profesní. To vše za situace, kdy v období vedení trestního stíhání žalobce se tento již nacházel v důchodu, je však nutné vzít v potaz, že měl uzavřenou rámcovou smlouvu o poskytování služeb, a tedy s jeho odborností se i nadále počítalo. Pokud jde však o jakékoliv další výrazné zásahy do cti a pověsti, tyto v projednávaném případě nebyly prokázány, neboť nebyly podpořeny žádnými důkazními prostředky, pouze účastnickou výpovědí žalobce. Soud proto uzavírá, že dospěl pouze k částečnému narušení cti a pověsti žalobce související s trestnou činností, která mu byla kladena za vinu, když žalobce další zásahy jiné kromě své účastnické výpovědi neprokazoval.

25. Soud porovnal žalobcův případ s obdobnými případy odškodňování nemajetkových újem, neboť výše zadostiučinění, kterou soud zvažoval dle ustanovení § 31a odst. 2 z. č. 82/98 Sb. musí odpovídat výši zadostiučinění poskytnutého v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných znacích shodují. To vše za situace, kdy soud dospěl k závěru, že pouhé konstatování porušení práva, které učinila žalovaná, se jeví formou zadostiučinění nepřiměřenu, a je na místě žalobce finančně odškodnit. Je však nutno podotknout, že medializaci případu nelze než hodnotit jako prostý důsledek zásady veřejnosti trestního řízení a nelze ji tedy přičítat k tíži státu (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1141/2018).
26. Pokud jde o obdobné srovnávací případy, soud vzal v potaz rozhodnutí sp. zn. [REDAKCE] řízení vedeného u zdejšího soudu, kde žadatel byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 12 – 20 let, tedy více jak 2x delším než u žalobce, za obecné ohrožení, a trestní řízení trvalo po dobu poněkud kratší než u žalobce, 2 let a 6 měsíců. Nad rámec toho byl vazebně stíhán. Pokud jde o zásahy do osobnostních sfér, žadatel prokázal ztrátu zaměstnání, nedůvěru v rodině a psychické následky, byl taktéž osobou bezúhonnou. Poskytnuté zadostiučinění činilo částku 100 000,- Kč. Dalším srovnávacím případem byl případ vedený u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] kde trest odnětí svobody hrozil obdobně jako u žalobce v trvání 3 let až 10 let, za přijetí úplatku, trvání trestního stíhání pak bylo po dobu poněkud kratší než u žalobce, 2 roky a 1 měsíc. V projednávaném případě šlo taktéž o vazební stíhání, kdy žadatel byl ve vedoucí pozici ve Státním fondu životního prostředí; zásahy do osobnostních sfér pak byly prokázány v rovině rodinné, zdravotní, když žadatel trpěl úzkostí, beznadějí, posttraumatickou stresovou poruchou s nutnou léčbou a psychoterapií, byl osobou bezúhonnou, s tím, že následné zdravotní problémy vedly k trvalým zdravotním následkům, došlo k taktéž poškození cti a pověsti žalobce a v průběhu řízení byla provedena domovní prohlídka. Výše poskytnutého zadostiučinění pak činila částku 70 000,- Kč. Dalším obdobným případem odškodňování byl případ vedený u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] kde hrozil trest odnětí svobody v trvání 5 až 12 let žadateli, tedy po dobu vyšší než u žalobce, trestní řízení však trvalo pouze po dobu 1255 dnů, tedy po dobu kratší než u žalobce. Šlo o trestnou činnost zkraslování údajů o stavu hospodářství a podvod, s následnou částkou plnění 100 000,- Kč. Posledním obdobným případem byl případ vedený pod sp. zn. [REDAKCE] u zdejšího soudu, kde hrozil trest odnětí svobody v trvání 5 až 12 let, tedy po dobu delší než u žalobce, trvání pak bylo obdobné jako u žalobce, 3 roky 7 měsíců za trestný čin vydírání, překvalifikovaného následně na útisk. Prokázané zásahy do osobnostních sfér byly obavy, tíseň a následné zajištění majetku v důsledku vedení trestního stíhání, žadatel byl osobou bezúhonnou a poskytnuté zadostiučinění činilo částku 80 000,-.
27. V neposlední řadě pak soud při určení adekvátní výše zadostiučinění v posuzovaném případě vycházel z aktuálního rozhodnutí vydaného Městským soudem v Praze sp. zn. [REDAKCE] ze dne 4. února 2021 ve věci spoluobžalovaného žalobce (rozhodováno bylo o odvolání proti rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. [REDAKCE]), kde soud dospěl k adekvátnosti finančního plnění zadostiučinění ve výši 50 000,- Kč. Spoluobviněný žalobce byl ohrožen shodnou trestní sazbou, nezákonné trestní stíhání bylo vedeno po shodnou dobu jako u žalobce a zásahy do osobnostních sfér byly shledány téměř shodnými jako u žalobce. Výše poskytnutého zadostiučinění činila částku 50 000,- Kč.
28. S poukazem na shora uvedené soud proto uvádí, že pod výrokem I. žalobě vyhověl co do částky 50 000,- Kč se zákonným příslušenstvím žádaným ve smyslu ustanovení § 1970 občanského zákoníku, ve výši zákonné 9,75 % ročně z přiznané částky za období prodlení žalované, po uplynutí 6 měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované, tedy od 13.5.2019 do zaplacení, když tuto částku považuje s ohledem na kritéria uvedená shora částkou dostačující a plně odrážející specifika předmětného případu.

29. Pod výrokem II. soud zamítl nárok na poskytnutí dalšího finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu, kterou s ohledem na shora uvedené argumenty nehledává odůvodněnou (nad rámec toho soud uvádí, že již samotná částka finančního zadostiučinění, kterou žalobce žádal ve výši 3.000.000 Kč je částkou nepřiměřeně vysokou, neodrážející rozhodovací praxi), taktéž soud zamítl nárok na přiznání ušlého zisku s ohledem na argumentaci uvedenou shora, když tento neshledal důvodným co do prokázání jeho vzniku, příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem a jeho výše.
30. Ve výroku III. soud přiznal úspěšné žalované náhradu nákladů řízení, když rozhodnutí o výši plnění u nemajetkové újmy záviselo na úvaze soudu ve smyslu ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř., v daném případě pak šlo o kumulaci nároků, tedy soud vycházel z judikatury Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1435/2015, která při určování poměru úspěchu a neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok či nároky na jiné peněžité plnění (objektivní kumulace), je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 18 následujících advokátního tarifu. Soud vycházel z tarifní hodnoty 50 000,- Kč dle ustanovení § 9 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., zvláště u odpovědnostního titulu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání, dále z částek jednotlivých újem majetkových, v celkové výši 2 730 000,- Kč a po odečtení úspěchu a neúspěchu ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř., dospěl k 96 % úspěšnosti žalované v předmětném řízení. S ohledem na tuto skutečnost, soud přiznal žalované, když byla neúspěšná pouze v nepatrné části předmětu řízení, plnou náhradu nákladů řízení, a to za jednotlivé úkony nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o.s.ř. za použití vyhl. č. 254/2015 Sb. a 300 Kč: za vyjádření k žalobě ze 17.7.2019, účasti na jednání 1.10.2019, účasti na jednání 13.2.2020, vyjádření k žalobě z 16.4.2020, účasti na jednání 2.7.2020, účasti na jednání 11.2.2021 a 18.2.2021 a přípravy na jednání soudu z 30.9.2019, 12.2.2020, 1.7.2020 a 10.2.2021, tedy v celkové výši 3.300 Kč.
31. Ve výroku II. byla lhůta k plnění stanovena v trvání 15 dnů dle ustanovení § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř. s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit, pod výrokem III. pak soud určil pariční lhůtu v trvání 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách pokud jde o náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem, či nařízením exekuce.

V Praze dne 18. února 2021

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně

